



A város, ahol a tervek megvalósulnak

Béres Csaba polgármesterrel az elmúlt év megvalósításairól és a városvezetés jövőbeli projektjeiről



A Szabó Ódzsa Városi Színház átadása óta számos kulturális eseménynek adott otthont

Nagy a nyüzsgés-mozgás a székelyhídi polgármesteri hivatalban. Szigorú járványügyi intézkedések betartása mellett folyik az ügyintézés. Béres Csaba polgármester (portréikon) irodája előtt is többen várakoznak. Többszöri egyeztetést követően sikerül az előljárával egy hosszabb beszélgetést megejtenünk. Ezen nincs mit csodálkozni, hisz az állandóan pörgő előljáró hol a város különböző részein szemléli az épp aktuális munkálatokat, hol pedig a helyhatóság szárnyai alatt működő további öt faluban szemléli a történéseket. Miután megnyugtatóan konstatálja a folyamatok mibenlétét, már veszi is az irányt Bukarestbe, hogy a várost építő-szépítő beruházások, pályázatok sikeres végkimenetelét egyenesse a különböző szakminisztériumokban.

Kérdésemre, hogy milyenek értékeli az elmúlt év megvalósításait, egyrészt örömmel sorolja azokat, másrészt viszont megjegyzi, egy városgazda „halálát” jelenti, ha mindennel elégedett. Mert mindig lehet és kell is többet tenni az eddigieknél, folyamatosan nagyobb és merészebb célokat kell kitűzni. Természetesen mindezt a józan ész korlátain belül, az adott lehetőségek figyelembevételével kell tenni.

Átadták a színházat

Hosszú vajudás és kitartás után az elmúlt év januárjában sikerült átadni a Szabó Ódzsa rendező nevével fémjelzett színházat. A névadás jogosságát nehezen lehetne vitatni, hisz Szabó a város szülője, és mindeddig a legelismertebb innen származó színházi szakemberként

tartják számon. Kvalitásait mi sem bizonyítja jobban, hogy még az ír királyi akadémia is meghívták tanítani. Szabó József Ódzsa közeli családtagjaival egyeztetve folyamatban van egy egyesület létrehozása, amely dramaturg-továbbképzéssel, illetve olyan kiemelkedő minőségű előadások megszervezésével foglalkozna, amelynek finanszírozása már meghaladná a városháza lehetőségeit. Mindezt magas szinten akarják művelni, nemzetközi szakemberek bevonásával. A színház beüzemlése a világiárvány miatt szeptembertől kezdődött, azóta ezernél is többen megfordultak a létesítményben. A 346 férőhelyes nézőtérre 225 színházberletet adtak el. A nagyváradi színházi előadások mellett más társulatok fellépésére is számíthatnak. A keresztény kultúrkör népszerűsítése egyik prioritása a művelődési központnak, ennek égisze alatt tervben van Pintér Béla magyarországi keresztény énekes fellépése. A komolyzene lélekcseppjeinek elhíntése szintén cél, mondhatni ugartörő feladat. Ennek érdekében időszakonként teret engednek a nagyváradi művészeti liceum fiatal tehetségeinek a megmutatkozáshoz.

Uszoda és mozgásba lendülés

Béres Csaba polgármester ötlete alapján a megyében beindult az uszodaépítési program, amelynek keretében hét településen kezdődtek el, illetve folynak a kivitelezési munkálatok. Elsőként Székelyhídon adták át az uszodai létesítményt az elmúlt év szeptemberében. A 25 méter hosszú nagy medence mellé épült egy tanmedence is, ahol

szakemberek irányításával folyik az úszásoktatás. Időre van szükség ahhoz, hogy az emberek felismerjék az uszodának az egészségre gyakorolt hatását. Már körvonalazódik a vízilabdának, a térségben mindmáig tájidegen sportágnak a meghonosítása is – újságolja az előljáró. Béres Csaba szavaival élve az uszoda nyújtotta lehetőségekből kiindulva egyfajta „sportforradalmat” szeretne kiindulni a lakosság körében. Egy olyan „mozgalom” beindítását tervezi, amelynek keretében minden hónapban kijelölnek egy hétvégét, amikor a város 24 órára „mozgásba” lendülne. Ebbe bekapcsolódna az óvodás korúaktól a nyugdíjasokig minden korosztály. A lényeg az lenne, hogy minden alkalomban kijelöljenek egy-egy sportágnak, aminek különböző változatait „üznék” 24 órás maratoni időtartammal.



Változatos programok a kultúra napján

Változatos programok várták az érdeklődőket a magyar kultúra napjának megünneplése alkalmából Székelyhídon az Ady Endre Kulturális Központban, illetve a Szabó Ódzsa Városi Színházban. A múzeumi eseményeket Tristan Youinou, az Ér Hangja Egyesület nemzetközi francia önkéntese szervezte, aki az Európai Szolidaritási Testületnek köszönhetően tevékenykedik városunkban.

Január 21-én, pénteken Székelyhíd történeti bemutatóját láthatta a nagyközönség Kormányos Enikő tanárnő közreműködésével. Ezt követte dr. Wilhelm Sándor nyugalmazott biológus, tanár, akinek előadása által jobban megismerhettük városunk flóráját és faunáját. Másnap, január 22-én helyi művészek alkotásait tekinthették meg az érdeklődők a Guba-Kerekes Zsuzsa festőművész, illusztrátor hozzájárulásával megvalósult művészeti kiállításon.

A rendezvényeket az aktuális járványügyi szabályok betartásával tartották.

SZYÁRTÓ JÓZSEF LÁSZLÓ

A Lila ákácot játszotta a váradi társulat a Szabó Ódzsa-színházban



Modern átiratban mutatták be Szép Ernő humoros darabját

A Lila ákác című darabot játszotta a magyar kultúra ünnepi hetében, január 21-én a nagyváradi Szigligeti Színház társulata a székelyhídi Szabó Ódzsa Színházban. Szép Ernő regényéből és az általa írt színpadi műből Guelmindo Sándor készített modern átiratot. Ezt vitte színpadra Botos Bálint rendező. A darab modern megfogalmazása megtartotta Szép Ernő utánozhatatlan nyelvi leleményeit és gondolatainak játékos humorát. A helyi közönségnek külön élményt jelentett színpadon látni a sokak által személyesen ismert, székelyhídi születésű Tasnádi-Sáhy Noémi színművészt Bizonyosné szerepében.

R. J. CS.

Köszöntötték az aranylakodalmásokat

Tavaly is köszöntötte a fél évszázada egymással jóban-rosszban osztozó házaspárok a székelyhídi helyhatóság. A járványhelyzet hozta szabályok sajnos nem tették lehetővé a közös ünneplést. A hivatal munkatársai, Fekete Katalin kultúrigazgató és Galamb Gabriella jegyző december végén járták végig városunkat és a közigazgatásilag hozzá tartozó településeket, bekopogtatva mind a tizenhat portán az ünneplő párokhoz. Ők juttatták el a névre szóló köszöntő oklevelet és az ezzel járó díjazást, egy virágcsokrot és az ez alkalomra felcímkézett palack bort. Minden házaspár megdöbbent mosollyal fogadta a köszöntést.

Jó volna valamit eladni, megtanulni ezektől az emberektől, akik ötven évvel ezelőtt tettek esküt arra, hogy jóban-rosszban kitartanak egymás mellett, és fogadalmukat Isten segedelmével a mai napig megtartották. Szerénységet, elfogadást, megbocsátást? Püskök Juliánna, a köszöntötték egyike így fogalmazta meg a lényegét: „a hosszú házasság titka, hogy türelmeseknek kell lennünk. Mindig figyeljünk egymásra és tudjunk megbocsátani, ha megbántottuk egymást. Nagyon boldog vagyok, hisz van két gyönyörű gyermekem és unokám is van kettő, a férjemet pedig egész életemben szerettem.”

Megszívlelendő tanács az egymásra figyelés, a türelem és a megbocsátás. Székelyhídon kilenc, Csokalyon és Érköbölkúton három-három, Nagykágyán pedig egy pár ünnepelte 2021-ben az ötvenedik házassági évfordulóját.

RUPÁRCSICS J. CSILLA

A Csíkos-tó a kamera lencséjén keresztül – fotókiállítás



A szervezők a jövőben folytatják az értékteremtő tevékenységek lebonyolítását a településen

Bemutatta *Ismerjük meg közösen a Csíkos-tavat!* elnevezésű kiállítását az azonos nevet viselő projekt záróeseményeként a Partiumi Oktatásért Egyesület a hegyközszenmiklósi kultúrházban december 17-én. Az expozíció olyan képeket foglalt magába, amelyeket tizenkét Bihar megyei (hegyközszenmiklósi), Szatmár megyei (kaplonyi) és Szilágy megyei (sarmasági) kisdíjak és kísérőik készítettek a lápról. A fotók bemutatják a mocsár növény- és állatvilágát, illetve egy általános képet is nyújtanak annak környezetéről.

Az eseményt Mocsár László, az egyesület elnöke nyitotta meg. Elmondta, ez a pályázat a szervezet első nagyobb szabású programja, és a közeljövőben azon fognak dolgozni, hogy további eseményeknek adhassanak helyet. Megköszönte a magyarországi Agrárminisztérium és a Hungarikum Bizottság támogatását a pályázat megvalósításához. Ezt követően Szabó Ödön, az RMDSZ Bihar megyei parlamenti képviselője szólalt fel. Kiemelte, örömmel tölti el, hogy ez a projekt a környezeti értékek megőrzésének fontosságát hangsúlyozza.

Ezt követően elkezdődött az esemény tematikai része. Mocsár Irén, a szervezet tagja és a projekt szakmai szakértője bemutatta a pályázatot, annak eseményeit, illetve azokat a képeket is, amelyek jelenleg is a helyi kultúrház falait díszítik. Bemutatták

az Ér Hangja Médiacsoport által kivitelezett kisfilmet is, amely a mocsarat és annak élővilágát ismerteti. Ezt követően Mocsár László III., Kaszoni Enikő IV., valamint Kaszoni Réka és Mocsár Delinke V. osztályos hegyközszenmiklósi tanulók Számadó Ernő költő *A Varbóc domb meséje* című művét olvasták fel. A kiállítás a pályázat kiadványának rövid ismertetésével és kiosztásával folytatódott, és állófogadással zárult.

Az esemény szervezői remélik, hogy a jövőben folytathatják a hasonló értékteremtő tevékenységek lebonyolítását a településen, és akár értékeket is be tudnak jegyezni a helyi és Bihar megyei értéktárba.

A programon jelen volt Kallós Zoltán, az Oktatási Minisztérium államtitkára, Béres Csaba, Székelyhíd polgármestere, Kéry Hajnal Bihar megyei főtanfelügyelő-helyettes, Szejké Ottilia Szatmár megyei főtanfelügyelő-helyettes, Buna Boglárka művészetekért felelős tanfelügyelő, Kecse Gabriella, Bihar megyei magyar szakos tanfelügyelő, Rákosi Réka Szatmár megyei elemi oktatásért felelős tanfelügyelő, Varga Róbert, a Rákóczi Szövetség Csongrád-Csanád megyei szervezetének elnöke, Török Tamás, a kaplonyi Fényi István Általános Iskola igazgatója, valamint Kaszoni Sándor tanácsos és Árus László Csongor helyi református lelképásztor.

ANTAL NOÉMI

Médiaképzéssel indult a Bihar megyei értékek pályázata

Sikeresen lezárult az a médiaképzés-sorozat, amely a Bihar megyei értékek a mi lencsénken keresztül elnevezésű pályázat első lépcsőjeként valósult meg decemberben. A programsorozat alatt tizenhat Bihar megyei fiatal nyerhetett betekintést az online tévénézés, rádióműsor- és podcastkészítés, valamint az újságírás világába. A székelyhídi múzeum épületében tartott képzés előadói az Ér Hangja Egyesület munkatársai voltak, akik többéves tapasztalattal rendelkeznek az érintett területeken.

A résztvevőket Antal Noémi, a megbízó egyesület titkára köszöntötte, aki röviden ismertette a projektet és annak fázisait. A képzést Biró Orsolya, a médiacsoport alelnöke indította el, aki bevezető játékokkal segítette a résztvevők ismerkedését. A tévénézés világába Borbély Tibor és Medvéssy Szabolcs vezette be a résztvevőket, akik a kamerahasználton kívül az interjúkészítéssel, szerkesztéssel és a vágással is ismerkedtek. Az újságírás csínját-bínját Aszalós Tímea, az Ér Hangja Egyesület elnöke tanította a fiataloknak; beszélt a szervezet által kiadott havilapunk történetéről is. A rádiózást és podcastkészítést Kiss Lóránt, Lencar Péter, Rupárcsics Csilla és Szyártó József László oktatta a résztvevőknek. A fiatalok megis-

merhették, hogyan épül fel egy élő adás és egy podcastműsor a téma kiválasztásától a műsor publikálásáig az online felületeken. A képzés végén a résztvevők oklevelekben részesültek.

Az elkövetkezendő időszakban a projekt továbbfolytatódik, hiszen a megbízott médiacsoport munkatársai az utolsó simításokat végzik azokon a kisfilmekben, amelyek a Bihar megyei értéktár nyolc elemét mutatják be: az albisi református templomot, a bályoki Károlyi-Dégenfeld-kastélyt, a belényesszenmiklósi csonka templomtoronyt, a bihariózségi Kossuth Lajos-szobrot, a biharvajdai és a mezőtelegyi református templomot, a révi fehér népi kerámiát, valamint a székelyhídi Csíkos-tó ingólapot. A bemutató videókat nagyszabású eseményen ismertetik majd, melynek pontos időpontjáról a szervezők tájékoztatni fogják a nagyközönséget. Ezen nyolc értékről bemutató újság is készül, amelynek számos példányát az érintett települések lakosainak juttatják el.

A képzéssorozatot az Érmelléki Turizmusfejlesztő Egyesület szervezte a magyarországi Agrárminisztérium és Hungarikum Bizottság támogatásával.

A. N.



Az előadásokon tizenhat Bihar megyei fiatal nyerhetett betekintést az online tévénézés, rádióműsor- és podcastkészítés, valamint az újságkészítés világába

Disznóvágás: így védekezzenek a trichinellózis ellen

A tél jellemzően a disznóvágások, disznótorozások időszaka. A falusi gazdálkodó ember ilyenkor összehívja a családot, és közösen dolgozzák fel a levágni való hízót, hogy legyen friss húsból készült étel az ünnepi asztalon, valamint sonka, kolbász, szalonna. Ez a hagyomány emberemlékezet óta így zajlik.

A romániai sertéspestis 2017-es kirobbanása óta a falusi gazdaságokban a sertésállomány igencsak megcsappant a hízók nevelése és szaporítása terén is. Ezt a hiányt Románia a sertés-hús importjával próbálja megoldani. Mára a nálunk elfogyasztott sertés-hús 70%-a külföldről származik. Valószínűleg ez a nagy mennyiségű hús nem természetes körülmények között tartott állatokból származik. Különböző hírportálokon gyakran látni olyan tartalmakat, amelyek arról szólnak, ho-

gyan növelik meg mesterségesen a feldolgozott sertés-hús tömegét, amelynek fogyasztása az emberi szervezetre bizonyosan nincs jó hatással.

„Amit megeszel, abból te leszel” – tartja a szólásmondás. Éppen ezért a falusi emberek próbálnak kitarítani a sertés-tartás mellett, ha csak saját fogyasztásra is, mert biztosan tudják, hogy az elfogyasztandó állatot mivel etették.

A sertések házi körülmények között történő feldolgozása azonban veszélyeket is rejthet magában, amire érdemes odafigyelnünk egészségünk megővése érdekében. E veszélyek egyike a trichinellózis (izomférgesség).

A trichina (*Trichinella spiralis*) élősködő fonálféreg, azaz parazita, mely emlősök (és esetleg madarak) bélcsatornájában és izomzatában élősködik. Mivel kizárólag

húsvéssal terjed, ezért csak a ragadozó, dögevő vagy mindenevő emlősöket fertőzi, köztük az embert is. Az ember leggyakrabban akkor fertőződik, ha nyersen vagy nem megfelelően hőkezelt állapotban fogyaszt fertőzött sertés-húst.

Az emberi trichinellózis ritka. Emberben mindkét alak, tehát a bél- és az izomtrichinella is súlyos tüneteket okoz, kezeletlenül sokszor halálos kimenetelű lehet. A béltrichinellózis tünetei: láz, hasmenés, hányás, hasi fájdalmak. Az izomtrichinellózis tünetei: magas láz, izomfájdalmak, nyelési és légzési nehézségek, kötőhártyagyulladás, vizenyős beszűrődések a szemhéjakon és az arcon, bőrkivetés. Emberben a kezeletlen fertőzés olykor halálos kimenetelű szívizomgyulladáshoz vezethet.

A parazita csak nyers vagy nem megfelelően hőkezelt hússok fo-

gyasztásakor jelent veszélyt, mivel alapos (például 60 °C-on tíz percig történő) sütés, főzés, illetve (-15°C-on húsz-harmincnapos) fagyasztás hatására elpusztul. Gondoljunk erre akkor is, amikor nyers húst kóstolgatunk, például a töltött káposzta vagy a kolbász ízesítésénél!

Aki biztos akar lenni afelől, hogy a levágott sertés trichinellával nem fertőzött, az a körzeti állatorvostól kérheti a trichinellavizsgálat elvégzését. A disznóvágások időszakában ezért mindenkinek ajánlom figyelmébe a vizsgálat elvégzését. Miután a disznót leszúrják, megperzselik, megpucolják és szétbontják, mintát vesznek az állat húsból, jellemzően a rekeszizomból (sokfelé népies elnevezése a lecsi-pecsi). Ezt a mintát az állatorvos mikroszkóp alatt megvizsgálja.


A legfontosabb, hogy otthon is csak egészséges állatot szabad levágni, feldolgozni. A trichinellózis és más járványos állatbetegségek megakadályozása érdekében érdemes kiemelt figyelmet fordítani az alapvető járványvédelmi és higiéniai intézkedések betartására, például a rágcsálómentes környezet fenntartására.

Szabó Róbert székelyhídi körzeti állatorvos szerint a trichinellózis nem elterjedt betegség városunkban és a hozzátartozó falvakban. A legfrissebb jelentések Vasadról jelentettek trichinellózisos megbetegedést. Jó tanácsként az állatorvos azt javasolja minden gazdának, hogy vizsgáltsa be a sertés-húst, mert jobban megéri kifizetni a vizsgálat árát, mint sorban állni az orvos rendelője előtt!

ANTAL JÓZSEF
 falugazdász

A város, ahol a tervek megvalósulnak

Béres Csaba polgármesterrel az elmúlt év megvalósításairól és a városvezetés jövőbeli projektjeiről

1  A cél egyértelmű: az egészséges testmozgás váljék életvitelszerű magatartásformává a lakosság körében.

Közlekednek az elkerülő úton, aszfaltoznak

A harmadik nagy volumenű beruházás a sokak által óhajtott elkerülő út megépítése volt. A több éles kanyarral teletűzdelt város forgalmának kilencven százaléka felszabadult, ugyanakkor az új útszakasz beruházási lehetőséggel is kecsegteti a vállalkozókat. Nem lehet eléggé kihangsúlyozni az elkerülő út sikertörténetét, hisz Bihar megyében elsőként Székelyhídon valósult meg. Az aszfaltból sohasem lehet elég gondolat mentén minden olyan pályázati lehetőséget igyekszik megragadni a városvezetés, amelyek az utak rehabilitációját célozza meg. Jelenleg megvan a finanszírozás egy 20 kilométeres aszfaltútra, amely a város mellett Csokalyon, Érolasziban és Érköbölkúton halad.



Az elkerülőút megkönnyíti a székelyhídiak mindennapjait

A munkálatokkal megbízott céggel elégedetlen a városvezetés, ezért amennyiben nem változtat a kifogásolt dolgokon, úgy más kivitelezővel kívánják majd folytatni a munkálatokat. A polgármester ezúton is a lakosság megértését kéri, ugyanakkor úgy véli, minden remény meg van rá, hogy az aszfaltterítés az év végéig befejeződjön.

Új köntösbe öltözik a központi iskolaépület

Örömmel osztja meg a jó hírt beszélgető partnerem miszerint a városközpont egyik jellegzetes épülete, az egykori járásbíróház, ami jelenleg tanintézetként funkcionál, egy sikeres pályázat eredményeként új „köntös” ölt magára. Ugyanennek a pályázatnak másik komponense a Csokalyon megépítendő multifunkcionális épületgyűttes. Ez a közösségi tér színházi előadások, családi események megtartására is alkalmas lesz majd. Lesz egy „kinyitható” része is a komplexumnak, ami tornaházak megtartására nyújt majd lehetőséget. Szintén ennek a projektnek csatlakozóként mintegy hat kilométeren aszfaltozni fognak Székelyhídon, Csokalyon, Érolasziban és Érköbölkúton.

Megújul a városközpont
Szintén egy sikeres pályázatnak köszönhetően újratervezik a központi

parkot, a Sós úti pincsort és a városi nagy parkot, aminek köszönhetően modern és gyakorlati elemekkel bővíthetne a szabadidős tér. Konkrétan biciklipályát alakítanak ki, kutyafuttatókat és modern játszótéri elemeket építenek. A központi park esetében egy felüljáró vagy éppenséggel aluljáró kivitelezésén gondolkodnak, amely tovább könnyítené és biztonságosabbá tenné a közlekedést. Mindemellett továbbra is fontos lesz a kültéri sportolási lehetőségek szponzorálása.

Aquapark, buszpályaudvar, iskolai beruházások

A soron következő pályázati lehetőségeket szem előtt tartva egy aquapark létrehozását említi meg a polgármester. Azt szeretnének, ha ez a létesítmény akár 1800 személy kültéren és beltéren egy időben való befogadására lenne alkalmas. Mindez láttatja, hogy a turizmus fejlesztése támogatandó, a mindenkori fontossági sorrend elején van, amire fókuszál a városvezetés. A jelenlegi Profi áruház mögötti területen nemsokára elkezdődik egy autóbussz-pályaudvar építése, ami elősegíti a civilizált és biztonságos tömegközlekedést. A már említett, a központban lévő iskolaépület felújításánál nem állnak le az iskolafejlesztési programmal. Közel 40 millió lejes beruházásból további 30 tanterem, 140 férőhelyes ebédlő és több, mint 300 férőhelyes díszterem épül Székelyhídon. Mindehhez társul négy tanműhely is. A Nagykágyai 1-es Számú Technológiai Líceumban a már meglévő tanári lakásokat átalakítják

háromcsillagos szállodává. Azok a pedagógusok, akik lakhatást igényelnek, egyértelműen prioritást élveznek ezután is. Ugyanennél az oktatási intézménynél további tanműhelyek, műhelycsarnok építését szervezik, az ehhez társuló gépek és felszerelések beszerzésével egyidejűleg. Hiánypótló szakmai képzés indul ősztől Nagykágyán, ivóvízszennyvízhálózat-építő és -üzemeltető szakembereket okítanak majd. Ez egyedülálló kezdeményezés jelenleg a megyében.

Felpörgetnék a turizmust

Köztudott, hogy Székelyhid turisztikai város címmel büszkélkedő település. Az előjáró azon fáradozik, hogy a gyógyközponti minősítést is megszerezzék, amit a termásvíz hatékonyabb felhasználására alapoznának.

Az egészségügyi ellátás fejlesztésére irányuló lakossági igénynek megfelelően a székelyhídi helyhatóság a potenciális befektetőket keresi.

Még biztosan lenne mit elmondania a polgármesternek, a kisebb beruházások is fontosak, még akkor is, ha a lakosság egy kisebb hányadát érintik. Hisz mindenkire egyformán oda kell figyelni, minden ember egyformán fontos, még akkor is, ha bizonyos esetekben mérlegelni kell, fontossági sorrendet kell felállítani. Maradnék még, de mennem kell, egy rég várt tárgyalópartner érkezik a városházára. A polgármester kéri az ügyre vonatkozó dossziét. Székelyhid egy újabb lépést tesz meg ma is a fejlődés útján...

ÉR HANGJA



Az uszoda nagyon népszerű az úszást tanulni vágyó gyerekek körében

Városunkban tartott konferenciával ünnepelt a harmincéves RMPSZ

Ünnepi konferenciát tartottak Székelyhídon a Romániai Magyar Pedagógusszövetség (RMPSZ) partiumi, bánági és máramarosi régiójának képviselői január 15-én az érdekvédelmi szervezet megalakulása 30. évfordulójának alkalmából a Szabó Ódzsa Városi Színházban. A szövetség azzal a céllal alakult három évtizede, 1991. december 12-én 84 résztvevővel Sepsiszentgyörgyön, a Székely Mikó Kollégiumban, hogy biztosítsa a minőségi anyanyelvi oktatást képviselve a magyar tannyelvű oktatásban érintettek érdekeit, lehetőséget teremtsen az új, innovatív módszerek megismertetésére és a tudás megszerzésére. Mára jelen van minden olyan megyében, ahol a magyar oktatás valamilyen formában megtalálható.

Az „Olyan lesz a jövő, mint a ma iskolája” mottóval meghirdetett jubileumi ünnepekre és konferenciára Aradtól Máramaros megyéig összesen 150 pedagógus, iskolai vezető érkezett, hogy közösen emlékezzenek az elmúlt három évtizedre, és keressék a válaszokat a jövőbeli kihívásokra.

Az ünnepség köszöntőbeszédekkel indult, a megjelenteket köszöntötte Burus-Siklódi Botond országos RMPSZ-elnök, Szabó Ödön, az RMDSZ Bihar megyei parlamenti képviselője, egyben a parlament oktatási szakbizottságának alelnöke, Halász Ferenc Temes megyei főtanfelügyelő-helyettes, az RMPSZ partiumi alelnöke, illetve Kéry Hajnal Bihar megyei főtanfelügyelő-helyettes, egyben a Bihar megyei tagszervezet elnöke.

A köszöntőbeszéd után az ünnepi műsor részeként délalföldi táncokat mutatott be a székelyhídi

Zajgó néptáncsoport. Majd számos érdekes szakmai előadást hallgathattunk meg, melyek során olyan fontos kérdések kerültek előtérbe, mint a pedagógusok szakmai kihívásai, az online oktatás nehézségei, közösségépítés a szórványban vagy a múlt, jelen és jövő helyzetképeinek a bemutatása az oktatás területén.

Béres Csaba, Székelyhid polgármestere a város oktatási stratégiáját ismertette az elkövetkező évekre nézve, majd ezt követően az ünnepi műsor záróakkordjaként Lehár Ferenc *A víg özvegy* című operettjéből *Vilja dalát* hallhattuk Szlivka Mercedesz, a Nagyvárad Művészeti Líceum tanulójának előadásában, őt Pallagi Ildikó nyugalmazott zongoratanárnő kísérte zongorán.

A jubileumi találkozó iskolabemutatóval és állófogadással zárult a Nagykágyai 1-es Számú Technológiai Líceumban, amelynek igazgatója, Zsigmond Levente – aki egyben az RMPSZ Bihar megyei tagszervezetének alelnöke is – külön köszönetét fejezte ki az iskola szakács-pincér szakos végzős diákjainak, illetve ezek szaktanárainak, akik közösen készítették el az asztaldíszeket, a sós aprósüteményeket. A jubileumi torta az iskola pedagógusának alkotása volt. Ezenkívül ez az alkalom tökéletes lehetőséget biztosított a diákoknak, hogy gyakorlatban is megmutassák tudásukat. Végezetül az intézményvezető elmondta, nagyon nagy örömeire szolgált ilyen jeles eseményen részt venni, és megtiszteltetés a számukra, hogy az állófogadásnak iskolájuk adott otthont.

SZÜCS-PAP ENIKŐ



Korszerű lámpatesteket helyeztek el Székelyhídon

Újabb lépést tett Székelyhid közvilágításának modernizálása felé a városvezetés, hiszen a tavalyi év végén új, korszerű lámpatestek kerültek az iskolát a központtal összekötő nagy parkba. A régi, elavult lámpákat 24 darab környezetbarát, mozgásérzékelővel ellátott fényforrásra cserélték. Ez nagy segítség, hiszen a park igen forgalmas terület, a diákok zöme ugyanis napi szinten itt jut el az iskolába, illetve különböző iskolán kívüli tevékenységekre a sportszarnokba vagy az uszodába.

Nyitottak az ifjúsági lehetőségek

A járványhelyzeti gondok dacára zajlanak az Ér Hangja Egyesület nemzetközi programjai

Az Ér Hangja Egyesület nemzetközi projektjeit is érintette a világvárvány által beárnyékolta elmúlt két év, amely kellemetlenül befolyásolta az ifjúsági szakterületet és a benne dolgozókat vagy dolgozni vágyókat is.

Hónapok, sőt, egyes esetekben több mint egy év telt el, míg az egyesület meg tudott valósítani egy-egy projektet, együtt várakozva a szervező partnerekkel, az utazásra váró fiatalokkal a legújabb hírekről. A tavalyra tervezett hat megmozdulásból hármat sikerült teljesíteni, ezekről olvashat alább a kedves Olvasó.

A videójátékoknak bizony vannak pozitív hatásai

Leküzdeni a videójátékokkal és az ezeket játszó emberekkel szembeni rossz előítéleteket; tudatosítani azokat a készségeket és képességeket, amelyek a videójátékozást fejlesztik; felfedezni, hogyan működhetnek a videójátékok edukációs eszközökként egy inkluzív, befogadó közösség létrehozásában?



Morairában az is kipróbálhatta a videójátékozást, aki eddig sosem tartott a kezében kontrollert, mert volt segítség

Többek között ezek voltak a fő céljai annak a csereprogramnak, amely augusztusban a csodás Morairában, Spanyolországban zajlott, és amelyre az Ér Hangja Egyesület hatfős csoportot készített fel Románia képviseletében. Az érkeserűi Máté a program után röviddel ezt nyilatkozta: „Nagyon kellemesen telt, jó volt az időbeosztás és jók voltak a programok, örök emlék marad!” A résztvevők között voltak, akik bár nem nagy játékosok, kíváncsiak voltak, mit is rejt a téma. Persze akadtak, akiknek számottevő videójátékos tapasztaltuk volt indulás előtt. A program ideje alatt csoportos tevékenységek formájában vitatták meg a fenti kérdéseket, de volt idő videójátékozásra és kikapcsolódásra is a szieszták ideje alatt. „Személy szerint nagyon élveztem a programot, és egy élmény volt számomra részt venni rajta. A téma is olyasmi volt, ami mindenkihez valamilyen úton-módon közel állt, és hozzá tudott szólni, volt véleménye róla. Tetszett, hogy egyáltalán nem volt monoton, mindig volt valami feladat, játék vagy egy kis szünet. Spanyolország pedig hihetetlen szép hely, imádom. Viszont, ami biztos, hogy a mi romániai izlésünkhöz ők nem tudnak főzni” – mesélte nevetve a csapat hazatérése után Heni, aki Biharról indult a programra.

Az álhírekkel ismerkedtek Dániában

„Igaz vagy hamis? Te meg tudod mondani a különbséget?” – ez volt a címe annak az Erasmus+ ifjúsági csereprogramnak, amely Dániában zajlott november derekán. Az Ér

Hangja Egyesület öt romániai fiatalot küldött el Pindstrup falucskába, hogy más dán, lengyel, magyar, spanyol és portugál fiatalokkal együtt az álhírekről szerezzenek új ismereteket. A program vezetői által nemformális tanulási módszerekkel átadott tudás az álhírek számos oldalát érintette: például, hogyan ismerjük fel az álhíreket, miképpen védjük ki az álhírekkel teli oldalakat, milyen forrásokból tájékozódhatunk biztosan vagy hogy mi a kattintásvadászlat. Szabó Ivett nagyváradi résztvevő – aki maga is szeret a sajtóból tájékozódni és emberekkel dolgozni a mindennapokban – így ír a programon szerzett személyes tapasztalatáról: „Tíz nap elég hosszú idő ahhoz, hogy egy csoport idegen együtt mozgó masszává alakuljon, és elég rövid ahhoz, hogy az emberek a szokásosnál bátrabban és nyíltabban viszonyuljanak egymáshoz. Tudtuk, hogy ez a közösség térben és időben egy precízen körülhatárolt »szerkezet«, így az első pillanattól tudatosan, döntésünkön kívül kifolyólag fordulunk egymás felé. Számomra akkor nyert igazán értelmet ez a program, amikor elengedtem a komfortosnak érzett mintázata-

ról, hogy hogyan váljak egyre fogékonyabbá, egyre nyitottabbá minden tanulási formára, és hogyan osszam meg a leginformálisabb helyzetekben is saját tudásomat. Különböző társadalmi valóságok találkozása csak jól sült el, ha mindenki nyitott szívvel és figyelemmel lép be abba a közös térbe, ami mindannyiunk fejlődését hivatott elősegíteni.”

Az Európai Unió által támogatott ifjúsági csereken 13 és 30 év közötti fiatalok, fiatal felnőttek vehetnek részt. A Dániában történt csereprogram legfiatalabb résztvevője, a tizenhat éves Bence is valamivel gazdagabban tért haza: „A True or False csereprogram számomra nagyon jó élmény volt, megismerhettem, hogy hogyan lehet felismerni és kiszűrni az igazságot a félrevezetéstől. Mindeközben egy csomó csodálatos embert ismertem meg, akik nagyon nyitottak és barátságosak voltak. Már nagyon várom a következő lehetőséget egy újabb Erasmus+ programra!”

Módszertani kézikönyvet készítenek

Az Erasmus+ nemzetközi program nyújtotta lehetőségek skálája nagyon széles, célcsoportja nem csupán a 16–30 év közötti fiatalság, akik különböző tanulmányi és nonformális tapasztalatszerzésen vehetnek részt vagy önkéntes tevékenységet folytatnak, hanem a harmincévesnél idősebb korcsoport is, akik például az oktatásban, szociális vagy civil szférában dolgoznak a mindennapokban. Az Ér Hangja Egyesület munkatársainak egy fő munkája most épp egy ilyen együttműködés megvalósítása, amelynek keretében módszertani kézikönyvet állítanak össze. A programot egy spanyol vezető szervezet irányítja, a partnerek között pedig vannak még észak-macedón, portugál, török szervezetek is. A könyv megírásának folyamatában a szervezetek egymás között olyan élményalapú oktatási-nevelési módszereket ismertettek meg és próbálnak ki saját munkakörnyezetükben, amelyek kifejezetten a hátrányos helyzetű fiatalok és felnőttek fejlesztésére szolgálnak. A cél, hogy minél több módszer alapos leírása gyűlhessen össze, ezeket minél többször kipróbálja minden fél a saját célcsoportjával, majd számoljon be tapasztalatairól: melyek azok a módszerek, amelyeket mondjuk a portugál munkatársak ajánlottak, és amelyek a török közösségekben beváltak, de a spanyol csoportokban már nem? Miért? Mi volt a különbség? Hogyan alkalmazzuk ugyanazt a kihívást a helyzethez jobban adaptálva? – ilyen és ehhez hasonló



Nemcsak az álhírek és megtévesztő honlapok voltak szövevényesek, hanem a csapatépítés is

kérdéseket vitatnak meg a partnerszervezetek képviselői összesen négy közös találkozón, amelyből az első a spanyol szervezetnél valósult meg, Tenerifén. A második találkozón – amely márciusban Székelyhídon lesz – a különböző nemzetiségű vendégek városunkban töltenek el néhány napot.

Cikkek és események a helyi turizmus fejlesztésére

Amint azt egy korábbi lapszámunkban ígértük, folytatjuk azt a beszámolót, amely az összesen ötfős kis önkéntes csapat munkásságát ismerteti meg az olvasókkal. Akkor a videókészítéssel és podcastgyártással foglalkozó Javier, Pepe és Mariana tevékenységéről írtunk, akiknek négyhónapos szolgálati ideje azóta lejárt, és hazatértek szülőföldjeikre. Hátrahagytak egy sor képet, videóklipet és visszahallgatható beszélgetést, amely nemcsak képileg vagy információkban gazdag, de érzelmeiben is. Ezeket a *Touristic Szacueni* és az *Érhangja International* Facebook-oldalakon, illetve a *Rádió Ér* YouTube-csatornáján találják meg a kedves nézők és hallgatók. A fiatalok nem tagadták, szomorúan zárták le itt-létüket, hisz szívükhöz nőtt Székelyhíd és a helyi közösség.

Később érkezett társaik, a lengyel Anna és a francia Tristan közben friss energiákat, ötleteket hoztak magukkal még társaik hazatérte előtt. Ők is turistaszemmel próbálják szemlélni, majd újságcikkek megírásával és események szervezésével népszerűsíteni azokat a helyi értékeket az Ér Hangja Egyesület nemzetközi önkénteseiként, amelyek számukra is érdekesnek, valami felfedezésre érdemesnek tűnnek Székelyhídon és környékén. Anna feladata az volt, hogy az itt töltött idő alatt összesen nyolc rövid, de jól kidolgozott cikket írjon meg arról, mi az, amit az útutazó semmiképp se hagyjon ki, ha Székelyhídra vagy a közelébe érkezik. Emellett a lengyel kultúra megismertetésére is törekedett a téma iránt fogékony helyekkel. Erre a célra négy bemutatót és eseményt szervezett a helyi iskolában és a múzeumban, majd szolgálati ideje leteltével visszatért Varsó közelébe.

Tristan érkezési időpontja nem volt a legszerencsésebb. A november elején érkezett fiatal francia épp az évvégi szigorítások közepe táján, így feladata is komoly kihívásnak ígért: megszervezni összesen tizenkét eseményt – nyolcat a turizmus, négyet a francia kultúrával kapcsolatosan. Az enyhítésekre való türelmes várakozás közben volt idő a tervezésre, így sikerült például a francia kultúrát a nyelvet is tanuló iskolásokhoz közelebb vinni Elekes Piroska francia szakos tanár segítségével. Bretagne, Tristan származási helye megannyi gyönyörű látni- és tudnivalót tartogat a fiatalok számára. Az ő fejéből pattant ki a cipősdoboznyi szeretet elnevezésű ajándékkajáció is, amelyre közel száz csomag érkezett az Ér hangja stúdiójába, majd a szűkölködő családokhoz. A turisztikai események kapcsán az önkéntes pedig első körben a magyar kultúra napjának megszépítésén dolgozott, a lehető legtöbb helyi érték valamilyen formában történő bemutatásával, amint az a vonatkozó cikkben is látható, ebben a lapszámban.

Az ötfős csapatból Tristan hagyja majd el utoljára az Ér Hangja Egyesület kötelékét március elején, hogy ambiciózus tanulmányi útjára lépjen, addig is elért eredményeiről újabb beszámolóval jelentkezünk majd. Addig is keressék a már említett internetes felületeken a kínáló eseményeket! Találkozzunk!

BÍRÓ ORSOLYA

Különféle legókészletek tanítási fortélyaival ismerkedtek képzéseken az érmelléki pedagógusok

Legómódszertani tanfolyam a Petőfi oktatóinak

LEGO-módszertani tanfolyamon vett részt a Petőfi Sándor Elméleti Líceum húsz pedagógusa. Az oktatási és egészségügyi szolgáltatások minőségi javítása a székelyhídi roma közösségben elnevezésű projekt keretében tavaly november végén.

A járványhelyzetre való tekintettel online térbe helyezett előadásokat – amelyen tanár- és tanítónők mellett óvónők is részt vettek – szak-

képzett akadémiai LEGO-tréner tartották. A résztvevők különböző legókészletek tanításbeli használatának fortélyaival ismerkedtek meg.

A Norvég Alap által támogatott közreműködés célja, hogy növelje a hozzáférési és részvételi lehetőséget az oktatásban a roma gyerekek részére egy vonzóbb tanulási folyamat során, amely a LEGO módszertan segít-



Húsz pedagógus ismerkedett meg a legókészletek oktatásban való felhasználásával

ségével valósul meg. Emellett a projekt az egészségügyi szolgáltatások javítására, illetve a romák társadalmi beilleszkedésével szemben bármely hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelemre is összpontosít.

A képzést a székelyhídi helyhatóság és az Ér Hangja Egyesület szervezte.

SZYÁRTÓ JÓZSEF LÁSZLÓ

STEM szakmai napok: több tantárgy oktatását segítik a népszerű legókockák



A bemutatóórákon mind a diákok, mind pedig a pedagógusok kipróbálhatták a különböző legókészleteket

STEM szakmai napokat szervezett a legókockák segítségével történő oktatás megismerése és népszerűsítése érdekében Székelyhídon a helyi Petőfi Sándor Elméleti Líceum a Dévai Szent Ferenc Alapítvánnyal közösen december második hetében. (A STEM a tudomány, a technológia, a mérnöki ismeretek és a matematika tudó-

mányának különböző területeire koncentrált oktatási megközelítés.) A mintaórák során kiderült, hogy a népszerű legókockák nemcsak a matematika, informatika, természettudományi tárgyak, hanem akár a magyar irodalom és nyelvtan és az idegen nyelvtanításban is segítséget nyújthatnak a diákok számára.

Egy olyan korban, ahol a műszaki és tudományos készségek egyre fontosabbak a munkaerőpiacon, kiemelt jelentőségű, hogy a gyermekek minél jobban megismerkedjenek a STEM tantárgyakkal, hiszen ezeknek a jövőjük szempontjából kulcsfontosságú szerepe lesz.

SZ. J. L.

A világszerte sikeres építőjáték

A legó története 1932-ben kezdődött és mára nincs olyan dolog, amit ne lehetne megépíteni a több mint tízezerféle legóalkatrész segítségével. A népszerű kockák azonban nemcsak játékokra alkalmasak. Pár évvel ezelőtt oktatási módszert is kidolgoztak, amelyet mára a világ több mint ötven országában sikeresen alkalmaznak.

A legóval való oktatást Romániában elsőként, még 2018-ban nálunk, a Petőfi-liceumban vezették be. Az ország első legóoktatására alkalmas osztálytermet a Borsod-Abaúj-Zemplén megyében található Edelenyi Szent Miklós Görögkatolikus Általános Iskola, Óvoda és Alapfokú Művészeti Iskola segítségével sikerült berendezni. A két tanintézmény egymásra találását Bőjte Csaba ferences rendi szerzetes segítette, aki maga is hatalmas lehetőségeket lát ebben a modern oktatási módszerben.

A legó ars poeticája szerint: minden gyerek találja meg a saját jó megoldását, a saját útját a tudáshoz. Ebben az óvodától egészen az egyetemig kiváló segítséget tudnak nyújtani a különböző méretű, színű, többféleképpen összeépíthető legóalkatrészek. A különböző korú és készségű gyermekek igényeihez igazított anyagok használata során fejlődik a diákok kíváncsisága, kreativitása, érzelmi intelligenciája, kommunikációs készsége, kialakul az együttműködési képességük és a kritikai szemléletük is.

A legó a hegyközsémi gyerekek felzárkózásában is hasznos lesz

LEGO-képzésen vettek részt a hegyközsémi Toldy Általános Iskola pedagógusai december 18-án, illetve január 6-án a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti líceum LEGO-termében. A nagyon jó hangulatban zajlott szakmai tapasztalatcserét Oláh Katalin Melinda tanító vezette, akiről elmondhatjuk, hogy ismeri a legózás csínját-bínját.

A projektben három oktatási intézmény vesz részt, iskolánként tizenhárom gyerek tartozik bele, akiknek szülei külföldön dolgoznak. A pályázat egyik módszere a legó.

A képzés során megismerkedtünk a LEGO Story Starter alkalmazásával, amely játékosan segíti a kommunikációt, a szövegfeldolgozást. Eredményesen alkalmazható anyanyelv, román nyelv és kommunikáció, valamint személyiségfejlesztés és vallásórákon. Nagyon ötletesen használható az V–VIII. osztályban is szemléltetésre, történetmagyarázásra idegen nyelvórákon. A LEGO Story Starter készlet segíti a pedagógus munkáját a tantervben megfogalmazott célok elérésében, mivel a tematizált elemek segítségével gyorsan és egyszerűen megoldható a szövegértést és a szövegalkotást fejlesztő feladatok előkészítése.

Megismerkedtünk az interaktív táblával és az alkalmazásával, melynek segítségével a robotokat programoztuk. A képzés segítségével a gyerekek számára érdekessé tesszük a tananyagot, minél több ismeretanyagot tudunk átadni ezekkel a robotokkal.

A Bee-bot például egy olyan méhecske formájú robot, amely legfeljebb negyven lépésig programozható, ügyesebb testvére, a Blue bot már kétszáz utasítás végrehajtására képes és okos eszközök segítségével is utasítható. A második alkalommal a

WeDo-robotokról tudtuk meg, hogy tananyagcsomagban történő alkalmazásuk fő célja, hogy a diákok érdeklődését felkeltse a természettudományok, azaz a földrajz, a fizika, a matematika és a biológia iránt, ugyanakkor motiválja is a gyerekeket ezen tantárgyak tanulására, befogadására.

Ezeket a célokat úgy valósíthatja meg a pedagógus, hogy olyan legómodelleket építenek a gyerekek, amelyek motorikusak, tehát mozgásba hozhatók, valamint hang- és fényjelzéseket képesek kibocsátani. Ez egy motivációs eszköz, amivel nemcsak a programozást lehet gyakorolni, hanem a táblagép és az okostábla használatát is, ezáltal jobban megszeretik a diákok a tanulást. Minél több irányba fejlesztjük a gyerekek kíváncsiságát, annál tájékozottabbak lesznek.

Gyakorlati példaként hozta fel az oktató a Szent Anna-tó legendáját, amely témához hozzá lehet kapcsolni a földrajzot (a vulkán működése), a környezetvédelmet és művészeteket.

El kell ismerni, hogy a módszer alkalmazása többletmunkával jár a pedagógus részéről, de a várható eredmények messzemenően megérik a befektetett munkát. Köszönjük a lehetőséget, hogy részt vehettünk a képzésen!

A szakmai találkozót a Partiumi Oktatásért Egyesület szervezte közösen a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetségének (RMPSZ) továbbképző központjával.

Mocsár László, a hegyközsémi tanintézmény igazgatója elmondta, a képzést azzal a céllal szervezték, hogy az iskola oktatói az *Oktatás – a siker kulcsa* elnevezésű, az iskolaelhagyás megelőzését, a felzárkóztatást célul kitűző pályázaton elnyert legókészleteket hatékonyan tudják alkalmazni.

B. A.



A LEGO Story Starter készlet segíti a pedagógus munkáját



Sziasztok Pajtikák!

Végre itt az igazi tél. Már alig vártam, hogy hulljon a hó, és hogy szánkózhassak, hógolyózhassak végre. A rajzaitokból látom, hogy ti is kihasználtok minden pillanatot, amit a szabadban tölthettek.

Befejeződött ez első félév, és megkezdjük a másodikat is. Gratulálok

azoknak, akik szép eredményt értek el az iskolában.

Itt a farsangi multságok ideje. Szeretném, ha erről rajzolnátok és írnátok nekem. Várom a rajzaitokat és írásaitokat a tanító néniktől! Ölelek titeket!

KÓPÉ

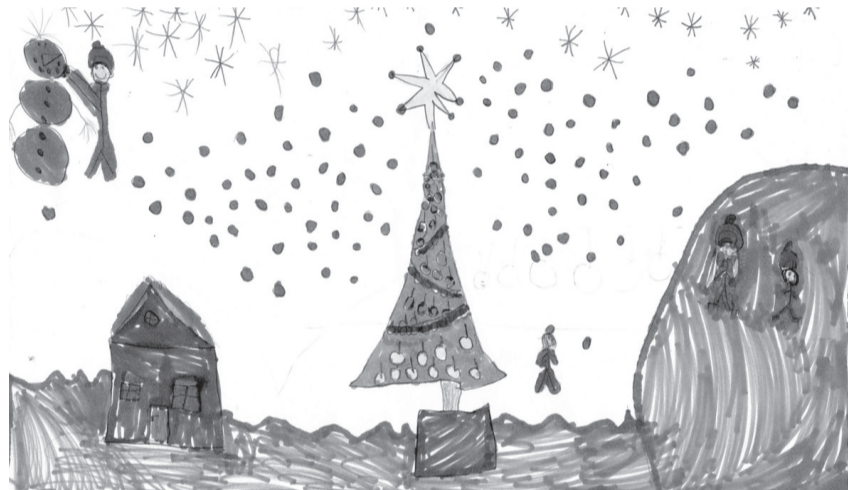
KÓPÉ ÜZENETE: az oldalon a hozzám beküldött gyerekrajzoknak csak egy válogatását láthatjátok, az összes beküldött alkotásokat hiánytalanul megtalálhatjátok az erhangja.ro/havilap honlapon!



MOLNÁR FRUZZINA (II. B osztály)



SZEGECS VIVIEN (II. B osztály)

BEREGSZÁSZI
ZSÓFIA (előkészítő
osztály, Érolaszi)

HENDRE CSENGE-JÁZMIN (II. B osztály)



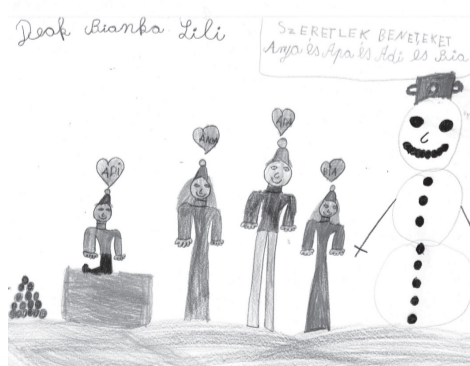
JEREMIÁS ADRIENN-VANDA (II. B osztály)

Betemetett a nagy hó

KÁNYÁDI SÁNDOR

Betemetett a nagy hó
erdőt, mezőt rétet.
Minden, mint a nagyanyó
haja, hófehér lett.

Minden, mint a nagyapó
bajsa, hófehér lett,
csak a feketéig
maradt feketének



DEÁK BIANKA LILI (I. B osztály)



MOLNÁR SZABINA (I. C osztály)



PUŞÇAŞ SEBASTIAN-JÓZSEF (II. B o.)



VARGA SZABINA (I. B osztály)



SZABÓ BENCE (I. C osztály)



OLTEAN REGINA (I. C osztály)



FITA MÁRIA DENISZA (I. B osztály)



BALOG DENIS (IV. osztály, Érolaszi)

Németországi karácsonyi ajándékok az érmelléki gyerekeknek



Sok kisgyerek arcára sikerült mosolyt csalni a méretes, egészséges tartós élelmiszereket is rejtő csomagokkal

Karácsonyi ajándékokkal örvendeztette meg nyolc érmelléki település gyermekeit az elmúlt év végén **Günther Wiedemann**, az Alb Donau Rumánienhilfe segélyszervezet képviselője. Bihar megyében a **Diakónia Keresztény Alapítvány** által működtetett napközi központokban tanuló hátrányos helyzetű diákok voltak a meghívottjai az átadó ünnepségnél, amely december 28-án zajlott Székelyhídon. A polgármesteri hivatalok iskolabuszokat biztosítottak, hogy a diákok eljussanak a különböző helységekből.

Az alapítvány a helyhatóságokkal közösen nyolc helyszínen működtet iskola utáni programokat a gyermekeknek. A pedagógusok és szociális munkások lelkiismeretes munkáját dicséri, hogy a kisdíjak fegyelmezetten vettek részt az eseményen. Az általuk összeállított műsorban karácsonyi énekek, versek és újévi köszöntők voltak. Figyelmesen hallgatták egymás előadását, amelyet tapssal jutalmaztak.

A csokalyi, érköbölküti, értarcsai, kerek, hegyközsémi és nagygyai gyermekek személyesen vehették át az ajándékokat, Érkeserű és Érkörtvélyes településeket a pedagógusok képviselték az ünnepségen, és ők viszik majd el az ajándékcsomagokat a helyi gyermekeknek.

Az ajándékosztás után közös csoportképek készültek a téren álló gyönyörű fenyő előtt, minden gyerek örömmel és izgalommal tele tért haza, hogy majd ott-hon kibonthassák az ajándékdobozokat.

A németországi adományozó már huszonkét éve szervez rendszeresen ilyen akciókat, most a régióknak esett a választása. A nagyváradi Caritas Catholicával közösen intézték el, hogy személyesen hozza el a barátaival, az önkéntesek, az adományozók csoportjával előkészített „cipősdobozokat”, amelyekbe édes-ség, fogkrém, játék, tanszer vagy sapka, sál, kesztyű került. Günther Wiedemann elmondta, hogy a 180 csomagból nincs két egyforma, és mindegyik nagy szeretettel készült.

Két németországi sajtóorgánium, a *Schwäbischen Zeitung* és a *Gemeindeblatt Dürmentingen* újságok is sokat segítettek az adománygyűjtésben azzal, hogy hírudták ezt az akciót, így az olvasók közül többen is csatlakozhattak az örömszerzés láncához. Intézményi szinten bekapcsolódott a Realschule Riedlingen iskola, valamint a Rotary-Club Kirchheim-Nürtingen csoportja, amely nagylelkűen harminc csomaggal járult hozzá a gyermekek örömehez.

HEGEDŰS ILONA

A Gyermek Jézus-otthon lakóinak adakoztak a motorosok



Karácsonyi dalokkal és versekkel köszönték meg az otthon lakói az adományokat

Adományokkal érkeztek a Székelyhídi Gyermek Jézus Otthonba a Wild Hawk motorosok csapatának tagjai tavaly december 23-án.

Nem áll távol tőlük az adakozás, karácsony közeledtével minden évben felkeresnek egy-egy gyermekotthont vagy időotthont, olyan intézményt, ahol rászorulóknak vannak, hogy szebbé tegyék az ünnepet. A tizenkét motoros

kivételesen autóval érkezett a Dévai Szent Ferenc Alapítvány által fenntartott intézménybe, így tudták csak ideszállítani azt a sok-sok ajándékot, amit a baráti társaság egészének felajánlásaiból sikerült összeállítani. A liszt, cukor, olaj, tartós élelmiszerek, gyümölcsök és édességek kirakodásában a házlakói közül a nagyobb gyermekek is segítettek. Nagy volt az öröm,

mert a kamra polcait gazdagító dolgokon felül mindegyiküknek jutott egy-egy bontogató meglepetéscsomag is. A megajándékozottak karácsonyi dalokkal, versekkel köszönték meg a nagylelkű adományt. Aztán kézen fogták a vendégeket és megmutatták nekik a kastélyban berendezett otthonukat.

RUPARCSICS J. CSILLA

Gépekről, felszerelésekről a gazdafórumon

Egynapos gazdafórumot és vásárt szervezett Székelyhídon a Partiumi Falugazdász-hálózat december második felében érmelléki munkatársai, valamint a Romániai Magyar Gazdászok Egyesülete együttműködésével.

A gazdafórumon a résztvevőket házigazdaként Nagy Miklós, a Romániai Magyar Gazdák Egyesület (RMGE) Bihar megyei szervezetének elnöke köszöntötte, majd Csüdöm István, a CED Közép-európai Gazdaságfejlesztési Hálózat Nonprofit Kft. nagyváradi irodavezetője vette át a szót.

A rendezvényen olyan témák kerültek terítékre, amelyek minden gazdálkodót érintenek, valamint nélkülözhetetlenek a mindennapjaikban, úgymint a tőke, illetve a termelést könnyítő és hatékonyabbá tevő gépek és felszerelések.

Az Érmelléki gazdafórum és vásár elnevezésű projektet a magyar kormány támogatásával valósították meg. A szervező egyesület céljaul tűzte ki, hogy támogatja a gazdák általános érdekeit, valamint céljaik elérése érdekében tett lépéseiket.

SZYÁRTÓ JÓZSEF LÁSZLÓ

Olga néni százéves lett

Mihűt Olga néni, lánynevén Máté Olga 1922. január negyedikén született Székelyhídon. Az öt testvér közül egyedül van életben, elvesztett két férjet is, gyermekei nem voltak. Egyedüli gondviselője unokaöccse, Máté Barna. Idős kora ellenére Olga néni megőrizte jó kedélyét, szellemi frissességét. Szívesen mesél az elmúlt évekről, s bár a dátumok néha keverednek, mindenre emlékszik a régi időkből. Nevetve meséli, bizony ő nem tanult meg táncolni, az édesanyja nem vitte tánciskolába, pedig annak idején a lányok oda csak az anyjuk kíséretével mehettek. Lett is ebből galiba, amikor Venci, egy ismerős fiatalember felkérte táncolni, és látva, hogy ez neki tényleg nem megy, visszakísérte és leültette az édesanyja mellé. „Micsoda szégyen – gondoltam magamban” – mondja most már vidáman. Olga néni minden reggelét imádsággal kezdi, hálát ad az egészségéért, azért, hogy ennyi



élet megélt, s azt mondja, hogy vágyik még „egy kicsit élni, nem sokat, mert az öregkor is nehéz”.

Századik születésnapján városunk előjárója, Bérés Csaba polgármester virágcsokkal köszöntötte az ünnepeltet, és megkérdezte tőle, hogy mi lehet a hosszú élet titka? A kérdésre Olga néni nevetve válaszolta, hogy ő azt nem tudja. Ezt mi sem tudjuk, de a százéves néni hallgatva, meggyőződésünk, hogy ez a nevetős, mesélős jókedv lehet talán a titok nyitja.

R. J. CS.

Pattogó pingponglabdák a Szilveszter-kupán

Újra év végi asztalitenisz-megmérettetésre hívta a bátor jelentkezőket Gardó Ferenc nyugdíjas edző, a mára hagyománnyá vált Szilveszterkupa szervezője. Pattogtak a pingponglabdák a székelyhídi múzeum épületének földszintjén felállított asztalokon, ez alkalommal városunkból és a környező településekről tizenhatan jelentkeztek a versenyre. Egyéniben a székelyhídi Braun

László győzött csapattársa Csorba Géza ellen, harmadik helyen az érmihályfalvi Virág Attila végzett. Párosban a „hazai” Gardó Ferenc-Csorba Géza kettős diadalmaskodott, megelőzve a szintén székelyhídi Ványa Lászlót és Bátorit Attilát, illetve az ottományi Mészáros Jánost és Farkas Istvánt. A győztesek oklevelet és kupát vehettek át.

R. J. CS.



Jókedvűen és baráti hangulatban telt az év végi verseny

Mindig ki kell mondani az igazságot

D. Mészáros Elek újságírónak tavaly jelent meg első riportkötete *Albion fóliasátrai* alatt címmel

Vannak olyan emberek, akiket a Jóisten is írásra teremtett. D. Mészáros Elek író, újságíró, volt kollégám közéjük tartozik. Csofálatos, míves nyelvezetével elmondja azt, amit sokan érzünk, gondolunk, de nem tudunk megfogalmazni. Beszél helyettünk a világról, igazságról és életről.

– **Hogyan emlékszel vissza a gyerekkori énedre?**

– Érdekes módon az egész életemet a konfliktusok jellemezték és jellemzik a mai napig is. Valahol már akkor azt éreztem, hogy akaratlanul is mindig kilógok a sorból. Talán a túlzott ösztinteséggel volt a baj, az igazságérzettel, ami sosem engedte, hogy hallgassak. Pedig néha lehet jobb lett volna. Így történt az, hogy hatodik osztályosként átkerültem szülőfalumból, Kiskerekiből, a székelyhídi iskolába. Egy akkor drasztikus módszereiről hírhedt párttitkár igazgató kegyetlen fenyegetése vezetett el idáig. Mi volt a bűnöm? Igazából semmi, csak annyi, hogy gyermeki ösztinteséggel, már akkor is ki mertem mondani az igazságot.

– **Biztosan akadtak azért bőven boldog pillanatok is, melyekre szívesen emlékszel...**

– A problémákat mindig sikerélmények követték. Ezek váltakozásából áll tulajdonképpen össze az egész életem. Ötödik osztályban magyar órán azt a feladatot kaptuk a tanárunktól, hogy írjunk levelet egy akkor élő költőnek, írónak. Néhány próbálkozás után én stílusosan vers formában írtam meg levellem Kányádi Sándornak, amely annyira jól sikerült, hogy a tanárunk el is küldte a költőnek. Ő pedig válaszolt, és levelezésbe kezdtünk. Ígéretet is kaptam akkor tőle, amely azóta szállóigévé vált: „hozzátok elmegyek, ha addig élek is”. Megtörtént az ünnepélyes látogatás, melyre összegyűlt a környékbeli falvak apraja-nagyja. Én pedig, mint a történet „írója”, szalagos orosz magnóval dokumentáltam a történeteket. A felvétel sajnos elveszett, de az emlékeimből nem lehet kitörölni. Ez volt életem első riporteri munkája.

– **Hogyan képzelte el magát a kicsi Elek felnőtként?**

– Érdekes, hogy mennyi minden sűrítendő bele az ötödik osztályos tanévbe. Ennek az évek az elején ugyanis az osztályfőnöknőnk arra kért minket, írjunk egy fogalmazást *Mi leszek, ha nagy leszek?* címmel. Én pedig gyermekfejjel akkor azt



D. Mészáros Elek: sosem késő el- vagy újratekinteni a dolgokat

írtam, hogy vagy író, újságíró vagy pedig pap szeretnék lenni. Ez a két szakma maradt mindig az örök dilemmám és nem sokon múltott, hogy végül az előbbi és nem az utóbbi választottam. Ha komolyan belegondolok, engem gyerekként a templomban az ótestamentumi történetek fogtak meg, a mesésrűségük, nem a teológiai részük. Tehát valahol ebben a rajongásban is az irodalmi vonal ütött vissza.

– **Milyen lenyomatot hagytak maguk után az iskolás évek?**

– Életem talán két legfontosabb példaképét ismertem meg az iskolapadban ülve. Egykori osztályfőnöknőmet, Keresztény Mária orosz szakos tanárnőt, aki az irodalom iránti szeretet első cseppjeit szórta szét a lelkemben, és akivel végérvényesen összefonódott a sorsom. Őt bármikor bármilyen élethelyzetben hívhattam, kereshettem, ez a mai napig így van. A nemrég megjelent könyvem bemutatójára is eljött. Nagyon megható pillanat volt. Bemutattam őt minden ott jelenlévőnek, és mindenkit megkértem, hogy hazaérkezése után gondolkodjon el azon, hogy melyik tanára tudott igazán mélyen hatni a lelkére. Mindenkit arra biztattam, keresse fel most azt a személyt, míg nem késő. Mert az életünk gyorsan pereg, nem érdemes halogatni, másnapra hagyni a dolgokat. A másik ilyen tanárnőm Sóki Ilona

magyar szakos tanárnő volt. Ha ő nincs, nem lett volna belőlem senki, mert én mindig amolyan tehetséges, de nem túl szorgalmas diák voltam az iskolában.

– **Hogyan indult az újságírói pályád?**

– Az én utam igen későn, hosszasan és göröngyösen ívelt az írás felé. Székelyhídon akkoriban tíz osztályt lehetett elvégezni. Innen Nagyváradra, a mai Ady Endre Elméleti Líceumba, akkori nevén az Alexandru Moghioroşba kerültem, ahol Tuduka Oszkár – akit én bátran csak polihisztornak titulálnék – lett a magyartanárom. Az ő révén majdnem egyenes út vezetett az áhított újságírásig, hisz felvételi ajánlatot kaptam az akkori Ştefan Gheorghiu-pártegyetemre, ami akkoriban óriási dolognak számított. Am végül mégsem éltem az életem kínált lehetőségével, mert az élet ismét közbeszólt. Kiderült, hogy édesapa lesznek, és ez mindent felülírt. Ezután hosszú munkás évtizedek következtek, amikor a mindennapi kétkezi munka, a periférián való élet majdnem letörölte a múzsa csókját a homlokomról. 1989-ben édesapám halála és a szülőfalumba való visszatérésem újra közelebb hozott a rég vágyott gyermekkori álomhoz. Felkértek, hogy végezzem el a nagyváradi sajtókollégiumot, és ezután mindig megtalálták a munkalehetőségek is.

D. Mészáros Elek

Újságíró, szerkesztő, író (Székelyhíd, 1961. március 24.). Az Ady Endre Sajtókollégiumban diplomázott (2001). A *Bihari Napló* tudósítója 2002 és 2004 között, 2004 és 2009 között pedig a *Reggeli Újság* szerkesztő-riportere, 2010-től az *Erdélyi Riport* munkatársa, az *Új Magyar Szó* tudósítója, 2015-től a *Biharország* folyóirat munkatársa. Eközben az *ÉR Hangja* havilap és az *ÉR Televízió* főszerkesztője volt 2019-ig. A Magyar Újságírók Romániai Egyesülete (MŰRE) becsületbíróságának tagja 2019 óta. 2014-ben Bokor András-sajtódíjjal tüntették ki. 2021-ben jelent meg első riportkötete *Albion fóliasátrai* alatt címmel a Holnap Kulturális Egyesület gondozásában.

Számos lapban dolgoztam az évek során és mindenütt bővültek az ismereteim, tapasztalataim is, amiért végtelenül hálás vagyok. Amit ma megírok, azt nem feltétlenül így írtam volna meg húsz évvel ezelőtt. Az évek lerakódtak, a dolgok idővel kikristályosodtak.

– **Milyen az, amikor az ember a hobbijának élhet?**

– Újságírói pályafutásom nem az a klasszikus tankönyvi példa. Mindig többarcú életet éltem, nem tudtam az életem teljességében az irodalomnak szentelni. Először családapa voltam. Negyven év házasság alatt hat csodálatos gyereket neveltünk fel a volt feleségemmel. Reggel elmentem dolgozni, majd hazaérve szántottam-vettem, állatokat tenyésztettem, hogy a gyermekeim, családom sosem nélkülözzön semmit, ne érezzék úgy, hogy túl sokan vagyunk, és nem jut valamire. Majd csak ezután, a harmadik műszakban voltam értelmiségi ember, újságíró. Semmit sem bántam meg, minden leckéből tanul az ember valamit, és a legfontosabb célom így értem el. Meg tudtam tanítani a gyermekeimnek, sosem késő el- vagy újratekinteni a dolgokat. Kihagyás legyen, és a Jóisten kísérelje a lépteinket.

– **Tavaly egy hetedik gyereknek, egy novellafűzérnek „adtál életet”...**

– Valóban ez a kései szülés sok mindenre rávilágított számomra az étellel kapcsolatban, és az eddigi tapasztalataim egyfajta összegzéséhez vezetett. A külföldi vendégmunka napjaink egyik legjelentősebb és talán legégetőbb megoldan-

dó problémájává nőtte ki magát. A kötet rávilágít arra, hogy ebben a mai széthulló világban mennyire fontosak is az emberi kapcsolatok. Mennyire fontos lenne, hogy ne elrohanjunk a problémák elől, hanem próbáljuk megjavítani azt, ami tönkrement ahelyett, hogy gyorsan kidobnánk. Mennyire fontos az, hogy minden körülmények közt is ki kell mondani az igazságot egy olyan világban, ami a misztifikációra, hazugságokra, félrevezetésre épül. Rávilágít arra, hogy amíg az anyagi javakat hajhászva építjük az ingatlanunk, jólétünk falait, addig sajnos nagyon sok esetben a családi kötelek tartófalai bomlanak és dőlnek össze. Látképet ad a sokarcú emberek világáról és keresi az örök választ arra a kérdésre, hogy milyen a valódi énünk, kik is vagyunk valójában. Nem utolsó sorban pedig nyelvi csemege. Az izes magyar nyelv zamatát szeretné visszaadni egy olyan világban, amikor a rövid, emotikonokkal teletűzdelt kommunikáció virágkorát éljük.

– **Hogyan tovább, milyen terveid vannak a jövőre nézve?**

– Az embernek mindig vannak tervei. De ahogy mondják: ember tervez, Isten végez. A bizalmunkat belé kell fektetnünk. Számos tervem van. Jelenleg kertépítő mérnöki szakon tanulok Nagyváradon. Sokszor érzem azt, most jött el az én időm, hisz az én életemben kicsit fordított sorrendben történtek a dolgok, a karrierépítés későbbre tolódott. Így most ezt az időszakot kibontakozásként élem meg. Szeretném még képezni magam és újabb köteteket kiadni.

– **Van-e olyan könyv, idézet, ami a legjobban jellemzi az életet?**

– Bár tudom, közhelyesen hangzik, de egyre inkább úgy érzem, hogy a *Biblia* mindennek az alapja és értelme. Erre sajnos sokan csak öszülő fejjel eszmélünk rá. Mindig elhisszük, hogy van még időnk, azonban semmit sem vehetünk biztosra. A nagy rendező odafentről figyel minket, az utasításokat megadta, mindegy, hogy mellék- vagy főszereplők vagyunk a darabban. Csak olvasnunk kellene a sorok között, mert minden rajtunk múlik. Magamra jelentéktelen kis mellék-szereplőként tekintek. Mondjuk azt, hogy pincér vagyok, aki behoz egy pohár vizet. Azonban, ha jól játszom a szerepem, valaki már nem marad szomszár. És nekem ez a legfontosabb életfeladatom.

VÁNYA BLANKA

